

Az egyetemi és főiskolai DISZ bizottság választmányi üléséről

Az egyetemi és főiskolai DISZ-bizottság választmányi az egyetemi munka egy jelentős szakaszának, az első félévnek lezárása után ült össze, hogy eredményeik tükrében mérje le, mit tettek az egyetemi DISZ szervezetek pártunk Központi Vezetősége 1952. június 28-i határozatának végrehajtása érdekében, mennyit fejlődtek a munka során, és mely területeken mutatkoznak súlyosabb lemaradások.

Székely Sándor elvtárs titkári beszámolójában a nemzetközi helyzet értékelése után a félévi vizsgák értékelésével foglalkozott. Megállapította, hogy az előző félév során javult hallgatószolgálatunk munkája, elmélyültebb, komolyabbá vált a tanulás. Ez a javulás azonban távolról sem kielégítő, —

különösen gyenge még mindig a helyzet a tanulmányi fegyverterületen.

A fegyverzetlenség elleni harc még nem vált tömegmértetűvé. DISZ szervezetek feladata a megfelelő közszellem kialakítása, melynek segítségével döntő fordulat tudunk elérni a fegyverzetlenség elleni harc során.

Az idei vizsgaidőszak munkája az új vizsgarendeletről alapjait. A vizsgarendeletről szólván megállapíthatjuk, hogy az egyetemi oktatás munkájában komoly lépést jelent előre, Ezzel, az elavult számonkérési módszer helyébe, új, a szovjet egyetemek munkájában kiválóan bevált módszer lépést, mely elmélyültebb, alaposabb munkára ösztönöz.

A DISZ szervezetek a vizsgarendeletről tudatosítva terén nem végezték kifogástalan munkát. A vizsgákkal kapcsolatban általában megállapítható, hogy az elmúlt évekhez képest fejlődés mutatkozik, bár a követelemények között erősen megnevelkedtek.

A folyamatos tanulás különösen felsőbbéves hallgatóinknál kezd kialakulni.

Ezt bizonyítja a TTK és Bölcsészkar III. éves hallgatói decemberben lefolytatott vizsgájának eredménye. A TTK hallgatók 4,31, a Bölcsészek 4,17 átlageredményt értek el. A javuláshoz nagymértékben hozzájárult a félévközi ellenőrzések rendszerre. A vizsgák azonban azt is mutatják, hogy hallgatóink jelentékeny része még mindig egyenlőtlenül, kampányszerűen tanul.

A marxizmus-leninizmus beszámolókat azt mutatják, hogy a múlt tanévhez képest előrehaladás tapasztalható a hallgatók ideológiai, politikai képzésében. Különösen áll ez a december havi munkára, amikor a SZKP XIX. kongresszusa anyagának feldolgozására került sor. A viszonylagos haladás ellenére hallgatóink marxista-leninista fejlődése tekintetében még sok a hiányosság, például

a napi sajtó rendszeres olvasása még korántsem vált általánossá hallgatóink között.

Az orosz nyelvi vizsgákkal kapcsolatban megállapítható, hogy a nem orosz szakos hallgatók tanulásában súlyos fogyatékoságok vannak. Különösen vonatkozik ez a felsőbb éves folyamokra, ahol a korábbi hanyag-

ságnak súlyos visszautései mutatkoznak.

Meg kell emlékeznünk funkcionáriusaink példamutató tanulmányi munkájáról.

Az egyetemi és főiskolai DISZ-bizottság átlageredménye 4,92, a Bölcsészkar vezetőineké 4,95, az I. orosz szakos vezetőineké 5.

A második félévben eddigi eredményeinket továbbfejlesztve harcolnunk kell a tanulmányi fegyver megőrzéséért. Az Egyetemi Pártbizottság elvi iránymutatása alapján, szoros kapcsolatban az állami szervekkel, a DISZ tagságot a folyamatos tanulásra, a rendelkezésre álló idő maximális kihasználására, a hazafias helytállásra, éberségre, az ellenség elleni tudatos tömegharcra kell nevelni. Komoly feladatot jelent a szakmailag kiváló, politikailag megbízható káderek nevelése.

Ebben a munkában nagy segítséget jelent az első félévben létrehozott tudományos diákkörök rendszere.

A választmányi ülésen résztvevő elvtársak alaposan megvitatták a titkári beszámolót. Számoltak a DISZ-munka szempontjából fontos kérdéseket vetettek fel. Bakos elvtárs az életől elszakadt funkcionáriusok kérdésével, Virágh Szabolcs elvtárs az egyéni nevelés és a formális DISZ-tagság problémájával foglalkozott. Az értékelést részvevői számára iránymutató volt Tari elvtárs az EPB képviselője. Sajti hadnagy elvtárs és Savanya elvtárs, a Csongrád-megyei DISZ-bizottság titkára hozzászólása.

A Természettudományi Kar Vizsgabizottságának I. félévi munkája

A vizsgabizottság tagjainak tapasztalatai alapján megállapítható volt, hogy nem elegendő csupán a vizsgaidőszakban ellenőrizni az intézetek és a hallgatók munkáját, mert amint a Módszertani Bizottság elnöke, Koch Sándor professzor igen helyesen megállapította

a vizsgaidőszak tulajdonképpen a félév első napján kezdődik,

Ez a gondolat vezette a vizsgabizottságot arra az elhatározásra, hogy állandó jellegű bizottságként működik a II. félév folyamán is, szoros kapcsolatban a Módszertani Bizottsággal. A vizsgaidőszak alatt az ellenőrzést intézetenként végeztük, egy-egy vizsgabizottsági tag ellenőrzése alá egy legfeljebb két intézet tartozott. Mivel részben ki-fogások merülhetnek fel azon a terén, hogy a vizsgabizottsági tagok saját intézetükben végeznek ellenőrző munkát, ami esetleg a tárgyilagosság véleményalkotást befolyásolhatja, másrészt nincsenek kellő összehasonlítási alap az egyes szaktárgyak előkészítő módszere, valamint a vizsgafeltételek értékelése terén sem egy-egy szakcsoporton belül, a Szakszervezeti Bizottság képviselőjének javaslatára a II. félévben

a vizsgabizottság tagjai nem egyes intézetek előkészítő munkáját fogják ellenőrizni,

hanem az ellenőrzést évfolyamonként, illetve szakcsoportonként hajtják végre, vagyis egy-egy vizsgabizottsági tag kíséri figyelemmel minden olyan intézet munkáját, amely a hozzátartozó szakcsoporttal foglalkozik. Így biztosítva van az összehasonlítási alap a különböző intézetek előkészítő, illetve vizsgáztatási módszere között.

A vizsgabizottság egyik legfontosabb feladata lesz melyet a fenti javaslatok végrehajtásával meg is tud valósítani, hogy

biztosítsa a hallgatók részéről a folyamatos tanulás megvalósítását,

az intézetek, a tanszemélyzet részéről a hallgatók munkájának ütemes, állandó ellenőrzését, mely össz-munka eredményeként el fogjuk érni, hogy a hallgatók vizsgák nem csupán azért fog tanulni, hogy félév végén valamilyen érdemjegyet szerezzon, hanem hogy egyetemi éveit alatt bizonyos tudást szerezzon, tanulmányai befejeztével minél eredményesebben felelhessen meg a reá-váró feladatoknak.

TTK Vizsgabizottsága

A hiányosságokat meg kell szüntetnünk

Ragyogó jövőt csiszolt ki a párt, serdülő, alkotni vágyó ifjúságunk előtt! Gondatlan tanulási leltérséget biztosított, hogy vívjuk meg a csatát s vegyük be a tudomány várát.

Sokrétű és nagy feladatai vannak ebben a munkában DISZ-szervezeteknek. A legfontosabbak között van a tanulmányi munka. Nézzük, mit is tettek ennek érdekében az orvoskari DISZ-szervezetek, különösen a vizsgaidőszak alatt? A szakma szeretetére való nevelés, a jó tanulás érdekében végzett munka soha nem volt könnyebb más feladatoknál. A DISZ megalakulása óta minden évben határozottabban foglalkozunk ezzel, de az általános fejlődéshez képest lemaradtunk. Az egyetemi vizsgákat sokban lehetne hasonlítani az arafához. Többször hangsúlyoztuk, nem a vizsgán alakulnak ki az eredmények, hanem már évközben, — vetés, nevelés. — De ezeket döntően befolyásolja a vizsgaidőszak alatti mozgósítás, segítés, jó időbeosztás — aratás.

Az orvoskari DISZ-szervezetek az aratás munkáját lebecsülték az idén. Ez a félév kétségkívül könnyebb volt, mint a tavalyi, kivéve az első évfolyamot. Ez alatt egy kis kényelmesség adott indokolatlan okot alapszervezeteknek. Csoda-e ezek után, hogy ahol legnehezebb volt a feladat, aránylag ott volt a legjobb az eredmény: az első évfolyamokon.

Nem foglalkozunk szakértettség, munkás- és paraszthallgatóinkkal olyan mértékben, ahogy azt megkívánja tőlünk a párt. Nem részesültek ezek a hallgatóink olyan mértékű segítségben, amelyre szükség lett volna. A lemaradás azonban nemcsak a vizsgaidőszak gyenge munkájával függ össze, hanem gyökerei még messzebb, a formális DISZ-tagság problémájába nyúlnak vissza, mely magában foglalja a DISZ-vezetőink felületes káderezését, az egyénekké váló foglalkozás elbanyagolását. Ez volt munkánk fő akadályja és nem azok a kétségtelen objektív tényezők, hogy a rosszul megszervezett kisvizsgák csak akadályozzák a meglévő könyvproblémákkal együtt a folyamatos tanulást. Vagy a rövid és időben szétarabolt vizsgaidőszakban nem lehet összefogni a DISZ-szervezetet. — Sürgősen meg kell ezt is oldani, de senki ne gondolja, hogy ezzel eltűnik minden nehézség a tanulmányi munka frontján.

Ahhoz, hogy jobb eredményekkel fejezzük be a II. félévet, a DISZ-szervezeteknek sok más munkája mellett, feltétlenül meg kell oldani a következő feladatokat a tanulmányi munkában:

Már most felhívni az évvégi komoly munkára a figyelmet. Megértetni, hogy aki nem fog most a legkeményebben hozzá munkájához, csúfosan elbukik már évközben.

Vezetőségeink adjanak meg minden segítséget, támogatást szakértettség, munkás és paraszthallgatóinknak. Támasszodjanak arra a segítségre, amit a tanszemélyzet elvtársak fognak nyújtani és személyszerint foglalkozzanak velük a tanulópar, a konzultációk és intézetek segítségének felhasználásával.

A DISZ-csoportokban tovább igyekezzünk javítani azt a szellemet, ahol a csoport egésze tud befolyást gyakorolni az elmaradókra.

Szervezzék meg a vizsgaidőszak alatti munkát, a csoportok körétek értékeiket, a részurólók segítségét.

Ezek a feladatok munkánk végzésében csak alapkövek, a feladat átérzése, az élő eleven kapcsolat segíthet csak hozzá hazafias kölelenségünk, még jobb teljesítéséhez.

Virágh Szabolcs
Orvoskari DISZ-titkár

Hogyan dolgoznak a kerületi népnevelőink

Hosszú hónapok mulasztását számolta fel Egyetemi Pártbizottságunk azzal, hogy február hó elején összehívta beszámolás végett kerületi népnevelőinket. Valóban sokszor még a titkári elvtársak sem tudják, hogyan megy a kerületi népnevelő munka, pedig sokszor jó tapasztalatcserével tudnák javítani a munkát. Hogyan is képrik meg a szempontokat a kerületben az elvtársak? — Erre választot Pépán elvtárs népnevelő-felelős, mikor mondja, hogy a 11 népnevelő, a VI-os, Móra I., Rókus I. alapszervezetekben két hetenként járnak ki értekezletre és ugyanakkor be is számolnak utána a tapasztalataikról szóban és írásban. Szempontokat — mondja Horváth István elvtárs — döntően külpolitikából, vagy egy új kormányhatározatból kapják.

Szinte családokhoz szólan tudják levinni a szempontokat, hiszen állandóan ugyanazt a 10—12 család látogatják, s ismerik problémájukat. De már várják is őket. ragaszkodnak hozzájuk. Minden gálás nélkül vetik fel kérdéseiket. S ez is a helyes, amit a bolsevik agitációs módszer eredményezhet: „az agitáció legyen konkrét és világos.” — De elvtársi segítség nyújtásra is talált módot Öreg Margit elvtársnő, aki egyik családnál, amikor a családientartó anya megbetegedett s az éhes gyerekszájak panaszkodtak, „mégam néztem utána, hogy legyen élelmük.”

— Bizony az I. előfordul, hogy a népnevelő család éppen útracsúzl, amikor a messzi otthonából megérkezik a népnevelő és akkor a fogadtatás: „ne haragudjon, de jőjjön máskor.” — És akkor a népnevelő kimegy máskor, zúgolódás nélkül, mert ezt vállalta és szívesen teszi.

Alapszervi titkári elvtársak! Ne hanyagolják el a kerületi népnevelőket. Vannak megoldásra váró problémák is. Megtörténik a VI-os körzetben, hogy fél vagy 1 órát kell várni, míg megkapják a szempontokat az értekezleten. — De agitációs szempontokat is tudnak nyújtani a sorbanállás okáról, a rémhírekről is, melyek eljutnak hozzánk is, de nem mindig kerül elég hamar felszínre, hogy idejében felkészüljön rá.

Molnár Ilma

Tanársegédek munkája a DISZ-ben

Pártunk Politikai Bizottsága 1952. február 28-i határozata szerint a 24 éves aluli párttagoknak a DISZ-szervezetekben kell végezniük munkát. Erről a határozatról Farkas elvtárs a következőket mondta a K. V. június 28-i ülésén: „A határozat eredményeként a DISZ-ben komolyan meg kell, hogy nőjjen a politikailag fejlett vezetők száma, ami törvényszerűen maga után kell, hogy vonja a DISZ-szervezet magasabb színvonalú nevelő munkáját.”

E határozat alapján az Egyetemi Pártbizottság fiatal tanársegédeknek nagyrészt az egyetemi és főiskolai DISZ-szervezetekbe irányította. Ennek jelentősége abban áll, hogy nemrég végzett fiatal elvtársak közvetlenül ismerik hallgatóink szakmai és politikai problémáit, gyakorlati tapasztalatait, elméleti tudásuk nagy segítséget ad egyetemi hallgatóink neveléséhez.

Jelenleg 26 tanársegéd dolgozik DISZ-szervezetünkben. Vannak tanársegédek, akik igen lelkiismeretesen végzik munkájukat, mint például Pete István elvtárs, az Egyetemi DISZ-bizottságban. Jól végzi munkáját Szabó István, a Bölcsészkaron Weisz Imre, Ásmány Éva a TTK-n. Vannak azonban olyan tanársegédek is, akik lebecsülik a DISZ-munkát, de vannak DISZ-szervezetek, ahol nem bíznak munkát a tanársegédekre. Ezeket a hibákat az Egyetemi Pártbizottság a vizsgák idején tárta fel.

DISZ funkcionáriusaink becsülik meg tanársegédeink munkáját, adjanak feladatokat és bírálják munkájukat, a tanársegéd elvtársak viszont tekintés DISZ munkájukat megfizető feladatok és érezzék azt, hogy munkájukkal a pártnak felelősek.

Lelkesen dolgoztak fiataljaink...

Vasárnap reggel 8 órakor lelkes csapat fogott hozzá, hogy parkancs rendezze be a Béke-épület előli területét. A DISZ jól szervezte meg ezt a munkát. A fiatalok lelkeskedtek, ácsokoltak, nagykalapáccsokkal felfegyverkezve kezdték meg a térfelújítást és a meglévő kökérítés lebontását. A fiatalok között ott voltak a TTK-sok, mat-fizesek és fizmatosok, geológusok, biológusok legjobbjai. A helyes szervezés eredményeképpen a 100-nál több fiatal 3 munkacsapatra osztották, melynek tagjai a munkacsapat vezetőjének utasításai szerint dolgoztak. Az egyik csoport ásott, a másik a tégtörténelmet hordta, a harmadik pedig a járdaszegélyt bontotta fel.

Bár egész nap csipős, hideg szél fúj, a DISZ-fiatalok mégis lelkesen dolgoztak. A terrazon feláll-

tot mikrofonból vidám dalokat hozott a szél. Időnkint csoportonként mentek a fiatalok fel a büffébe, ahol forró tea várta őket. Míg szürkeszélte a forró teát, felvetődött a szó a most épülő parkról is.

— Padokat is kellene ide építeni, hogy legyen mire ülni — mondta egy kipirult arcú vegyész.

— Lesz itt még ja is, nemhogy pad ne lenne. Hozunk a fűvészkertből — válaszolt társának Kovács Attila.

— Szép parkban könnyebben megy majd a tanulás.

— Az biztos, majd meglátjátok, milyen eredményeket érünk el a nyáron.

Beszélgettek, tréfálkoznak egymással, festik a jövőt, amely kibontakozik alkotó kezük nyomán.

Az első gyakorló tanítási óráim gondolatai

Amikor az osztályba beléptem, a fiúk fegyverzetten felálltak és pár pillanat múlva felharsant a kedves énekük. Utána sajtóbeszámoló következett. Nekem is oda kellett figyelnem, de most egész máshol járjak a gondolataim. Esembe jutott az a hosszú és küzdelmes út, amely idáig vezetett, hogy végre elérhettem a vágyam, hogy taníthassak. Életem vágya, a régi álom, ime megvalósult.

Ezembe jutott 1926 ősze, amikor befejeztem az elemi iskolát és nem tanulhattam tovább az akkori körülmények miatt, akkor sirtam először. Később cipésztanonc lettem és húztam a cipészládákkal megrakott kiskocsit az utcán. Az iskolába menő „úri kölykök” csúfoltak, „húzza a számat a kocsi!” Ekkor sirtam másodszer.

Amikor segéd lettem többször próbálkoztam a tanulás lehetőségével, de sosem sikerült. Az egyik he-

lyen azt mondták: „Suszter, maradj a kaptafánál”, a másik helyen „nincs neked annyi pénzed, hogy tanulhass”. Ezek után most már nem sirtam, csak határtalan gyűlölet fogott el az egész rendszer ellen, amely így elzár minden lehetőséget a tanulás előtt.

A párt segítségével jutottam ide. A felszabadulás után a párt első feladatai közé tartozott a tanulás lehetőségének biztosítása és ennek segítségével juthattam most én is ide, az első óráim megtartására. Megvallom kissé izgultam, amikor 36 szempárt tekint rám és várják tőlem a kérdéseket és az előadás megtartását, de győzött bennem az a gondolat, hogy a dolgozó nép fiait tanítom, akiknek már nem kell anynyit szenvedni, akik előtt a tanulás korlátlan lehetőségei nyíltak meg a boldog, szabad hazában.

Szabó Árpád
IV. év. f. bölcsész hallgató

A KULÁK IGAZI ARCA

Ebben az évben sűrűn halljuk, főleg falvakban, hogy nem lesz elég a kenyér, mert a rossz időjárás következtében rossz volt a termés.

Nézzük meg, kiket találunk a baljósatokat sötét függönye mögött. Kik azok, akiknek kevés a kenyér, akiknek olyan „rossz volt az időjárás és kevés gabonájuk termett?”

Erre vonatkozik a hadi mondjak el egy példát a sok közül. A nyári szünidőmet otthon töltöttem egy dunántúli faluban, szüleimmél. Otthonartózkodásom alatt a községi tanács megkért, hogy segítsek a begyűjtési munkában. Munkáim közben arra döböntünk, hogy az egyik kuláknak az elvetelt területet képest fellátnon kevés zabtermése lett. (1 katasztrális hold földön 117 kg). A begyűjtési állandó bizottság elnökével együtt „tisztelintek tettük” a kulák lakásán.

Érdeklődünk tőle: hogy-hogy ilyen kevés gabonája termelt? Hiszen azt nem is kell mondanom, hogy erre a felelet csak az lehetett, hogy: hát tudják, hogy milyen rossz, száraz időjárás volt, hiszen majd kisült minden kis növény. Attól nem riadt vissza, hogy megmattassa nekünk padlását, mert hiszen a padlás üres volt, csak itt-ott egy-két ringy-rongy hevert a „nagy szegénység” jelezve.

De mi nem elégedtünk meg a „szegény padlás” megnevezésével és a háztájt is megtekinteltük. És most jött az a jelenet, amikor a nagy forróságban majd a szemcsült ki a kuláknak. Ugyanis megtaláltuk a számkakazal alatt az el nem szepelt zabot. Persze arról, hogy a zab hogy került ide, ő nem tudott, ugyanis a cséplés már megvolt. De biztosan a cséplőmunkások „felejték” itt — mondja ő.

Persze azok a cséplőmunkások még szépen le is takarták a zabot, nehogy a „verebek kiszedjék belőle a szemét”.

Hát ime, így néz ki a „rossz termés”.

Mindezekhez annyit, hogy a kulákok valóban minden eszközzel arra törekednek, hogy a gabonát, a kenyert elrejtsek, az állatokkal etessék fel. De népi demokratikus államunk dolgozó parasztságunk és termelőszövetkezeink jó munkája nyomán gondoskodik arról, hogy meglegyen a mi kenyérünk, de gondoskodik arról is, hogy az ilyen „szegény” emberek méltó helyre juszanak, és a mi feladatunk abban áll, hogy a marxizmus-leninizmus fegyverével felfegyverezve az elmeletet a gyakorlati összekapcsolva segítünk pártunknak és államunknak a nagy munkájában.

Delé István
orosz szakos hallgató